

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО
ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. МЕЧНИКОВА.

РІК ВИДАННЯ XXXIX

№ 8 (1144)

1 БЕРЕЗНЯ 1974 р.

Ціна 2 коп.

УДР—ЦЕ ПЕВНИЙ
ОБОВ'ЯЗКОВИЙ
МІНІМУМ СТУДЕНТ-
СЬКОЇ НАУКОВОЇ
РОБОТИ, ОБОВ'ЯЗКО-
ВИЙ ДЛЯ ВСІХ
СТУДЕНТІВ БЕЗ
ВИНЯТКУ.

ЩО ТАКЕ СИСТЕМА УЧБОВО-ДОСЛІДНОЇ РОБОТИ?

Подальше удосконалення учбового процесу було залишається головним завданням вищих учбових закладів нашої країни. На нинішньому етапі розвитку вищої школи на перший план висуваються проблеми покращання якості викладання (якісний ріст учбового процесу) і проблеми удосконалення систем поточного контролю і консультаційно-тренажної роботи. Ці проблеми нерозривно зв'язані одна з одною в єдину систему і не можна удосконалити одну з частин даної системи, залишаючи незмінною другу. Але через масштабність і складність кожної з проблем, обговорення вказаних проблем, на наш погляд, слід проводити окремо, по етапах. Ми зупинимося на одному з аспектів проблеми покращання якості викладання, на досвіді втілення елементів наукового дослідження в учбовий процес.

Постановою ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про заходи по дальшому удосконаленню вищої освіти в країні» від 18 липня 1972 року визначена роль університетів у системі вищих учбових закладів країни як учбово-методичних центрів вищої освіти. Це покладає на університети особливу відповідальність і настійно вимагає від їх колективів постійної турботи про покращання якості учбового процесу, турботи про максимально творчу обстановку, в якій повинно відбуватися формування молодого спеціаліста. У багатьох університетах країни, в тому числі нашому, накопичений певний позитивний досвід у втіленні елементів наукових досліджень в учбовий процес. На деяких кафедрах ось уже понад 30 років елементи наукових досліджень широко втілюються в учбовий процес, що приносить дуже добрі результати. Багаторічна перевірка показує, що випускники таких кафедр значно краще проявляють себе як творчі і широко освічені спеціалісти, ніж випускники тих підрозділів університету, де такої системи немає.

Слід уважити, що сказане стосується не тільки тих випускників, які направляються на роботу в наукові установи і на підприємства. Сказане стосується і тих, хто після закінчення університету направляється на роботу вчителю середньої школи. Відомий педагог-демократ XIX ст. Фрідріх Адольф Дістервег говорив: «Поганий учитель подає істину, хороший—учить її знаходити». Чим більш творчо думаючим спеціалістом підготовлений випускник, тим більш творчим, а значить результативним, буде його вчительський труд. Звідси, досвід говорить про те, що втілення елементів дослідження в учбовий процес істотно необхідно для обох профілів

підготовки спеціалістів з університетською освітою: виробничого і викладацького.

При всій позитивності досвіду окремих кафедр і навіть факультетів, все ж до недавнього часу не можна було говорити про те, що в нашому університеті існує певна система учбово-дослідної роботи (УДР). Цю систему треба було створювати, керуючись досвідом передових кафедр і факультетів.

Деякі роки тому учена рада університету, замислюючись над проблемою покращання учбового процесу і вживаючи ряд заходів для всебічного вирішення цього питання, ухвалила: розробити певну систему УДР, втілити її як експеримент на хімічному і фізичному факультетах, а потім—розповсюдити по всьому університеті.

Проведена у факультетських масштабах перевірка показала ефективність системи УДР, і в квітні 1973 р. рада університету прийняла рішення про затвердження «Положення про учбово-дослідну роботу студентів ОДУ», яке введено в дію на всіх факультетах з 1 вересня 1973 року. Керівництво університету розцінює цей документ, як принципово важливий, бо здійснення системи УДР, що розглядається, означає глибоку перебудову всього учбового процесу в університеті. Мова йде про якісно новий рівень вимог до постановки учбового процесу, до тісного сполучення учбового процесу і творчої наукової роботи. Те, що зараз має місце на провідних кафедрах, слід розповсюдити по всьому університеті. Ми розуміємо, що це потребує часу і великих зусиль, але важливо те, що цю велику справу почали реалізувати і що перед кожним колективом кафедр і факультетів покладена зовсім зрозуміла і конкретна мета. У ході роботи по втіленню системи УДР чітко виявляються і негативні сторони роботи окремих університетських кафедр, наочно видно відстаючі підрозділи і працівників, людей, які недостатньо підготовлені до нового, підвищеного рівня вимог. Втілення системи УДР, як показує практика останніх місяців, дійсно дає університетському керівництву і керівництву факультетів сувору об'єктивну картину службової відповідності викладачів сучасному рівню вимог до учбового процесу.

По суті університет перетворився у творчу лабораторію Закінчення на 2-й стор.

ВЧОРА, СЬОГОДНІ, ЗАВТРА інформація

27 лютого на партійні збори зібралися комуністи юридичного факультету. З доповіддю «Про стан ідейно-політичного виховання студентів і завдання партійної організації» виступив секретар партбюро доцент І. В. Михайлов.

Вчора в Ленінській аудиторії відбулося чергове заняття школи молодого комуніста. Перед слухачами з лекцією про втілення у життя Програми миру, прийнятої XXIV з'їздом КПРС, виступив доцент Д. І. Богуненко.

Сьогодні на засіданні комітету комсомолу розглядаються важливі питання—«Про роботу лекторських груп» і «Про заходи по підготовці до 50-річного ювілею присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна». Доповідати з цих питань будуть член комітету комсомолу С. Коротенко і заступник секретаря комітету ЛКСМУ В. Попков.

Вчена рада університету у вівторок обговорила найважливіші питання життя вузу.

Слово про делегата з'їзду

АВТОРИТЕТ ВАТАЖКА

Незабаром в Києві розпочне роботу XXII з'їзд ЛКСМ України. Комсомолі нашого орденоносного університету на ньому представлятиме секретар комсомольського бюро геолого-географічного факультету, Ленінський стипендіат Володимир Кадурін.

Авторитет комсомольського ватажка. Які його складові частини? Це, насамперед, принциповість, безкомпромісність у всіх ділах—великих і малих, вміння організувати колектив, розуміти його інтереси і боротися за них, прагнення не задовольнятися досягнутим, жити неспокойним—в ритмі нашого космічного віку—життям-горінням... І вести інших на подолання нових завдань, що висуває наше сьогоднішнє, наше майбуття...

Саме такі риси притаманні четвертокурснику, комсомольському секретарю геолого-географічного факультету Володі Кадуріну.

Авторитет у Володі на факультеті й в університеті, серед студентів і викладачів надзвичайно великий. До нього звертається безліч людей—чи то у комсомольських, чи то у власних справах—і завжди вони дістають чи то вдумливе, чи втішне слово, бо щирість душі та вміння знаходити шлях до сердець—це теж властиве йому, Володі. А ще, додають його друзі-однокурсники, що приваблює у ньому—то надзвичайна скромність і висока вимогливість, насамперед до самого себе—у всьому, навіть у найменших дрібницях.

Автобіографія Володі—коротка. Знайомі слова: «Народився... Закінчив школу... Вступив до університету...». Одним словом, все звичайне, як у біографіях багатьох його сучасників. Та не все може розповісти аркуш паперу. І те, що в першу геологічну експедицію Володя вирушив у 3-річно-

му віці—взяли батьки-геологи (і так брав участь у декількох експедиціях). І що геологія для Володі—тема, на яку він може говорити годинами—з любов'ю, захопленням. І що факультетський колектив художньої самодіяльності з останніх місць пересунувся на четверте. І що успішність студентів факультету за минулий рік підвищилася. І що саме комсомолі геофаку було вручено перехідний Червоний Прапор «Кращий комсомольський організації університету».

Чи не найкраще це свідчення успішної роботи і комсомольського бюро факультету, і всієї факультетської організації? І тому недарма на XXI обласній звітно-виборній комсомольській конференції комуністу Володимир Кадуріну було виявлено високе довіря—його обрали делегатом XXII з'їзду комсомолу України. Б. ПЕРЕЖНЯК.

НАЗУСТРІЧ 30-річчю визволення Одеси від фашистських загарбників

РЕКТОРАТ, ПАРТКОМ, КОМІТЕТ ЛКСМУ,
ПРОФКОМ ТА СТУДЕНТСЬКИЙ КЛУБ ОГО-
ЛОШУЮТЬ

У БЕРЕЗНІ—КВІТНІ 1974 РОКУ

ОГЛЯД-КОНКУРС ХУДОЖНЬОЇ САМОДІЯЛЬНОСТІ ТА КУЛЬ- ТУРНО-МАСОВОЇ РОБОТИ ФАКУЛЬТЕТІВ УНІВЕРСИТЕТУ.

ОГЛЯД - КОНКУРС МАЄ ВИЯВИТИ СТАН
КУЛЬТУРНО-МАСОВОЇ РОБОТИ НА ФАКУЛЬ-
ТЕТАХ, ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ЗДАТНОСТІ СТУ-
ДЕНТІВ ТА ЗРОСТАННЯ МАЙСТЕРНОСТІ КО-
ЛЕКТИВІВ ФАКУЛЬТЕТСЬКОЇ ХУДОЖНЬОЇ
САМОДІЯЛЬНОСТІ.

ЩО ТАКЕ СИСТЕМА УЧБОВО-ДОСЛІДНОЇ РОБОТИ?

рію по вирішенню суттєвих проблем педагогіки вищої школи. Все це сприяє реальному перетворенню університету в справжній учбово-методичний і науковий центр вищої освіти, як цього і вимагають Постанова ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР. Практика роботи по втіленню системи УДР показує, що ті передумови, які були покладені в основу системи, дають свої результати і сприяють удосконаленню всіх форм учбово-методичної роботи.

Що ж являє собою запропонована нами система? Обмовлююся, що ми зовсім не вважаємо її досконалою. Як в ході втілення її у нас, так і в ході втілення аналогічних систем у інших університетах (вузах) можуть бути запропоновані й інші ефективніші варіанти. Думаю, що в таких творчих починаннях менш всього потрібний стандартний підхід й намірна регламентація, без врахування специфічних особливостей вузу, факультету і навіть кафедри.

З нашої точки зору, учбово-дослідна робота—це система **обов'язкових** учбових занять, які мають за мету забезпечити обов'язкову участь **кожного** студента університету в науково-дослідній роботі (у ході навчання), з метою одержання глибоких і міцних знань і накопичення досвіду їх застосування. Іншими словами—УДР це певний **обов'язковий мінімум** студентської наукової роботи; **обов'язковий для всіх студентів без винятку**.

Якщо це так, то УДР не дублює, не замінює і навіть не може дублювати і замінити добровільну (необов'язкову!) студентську наукову роботу в організаціях СНТ. Якщо УДР це мінімум студентської наукової роботи, то робота в студентському науковому товаристві (СНТ)—її максимум. Звідси—можливості, які надані системою УДР, можуть і повинні бути максимально використані у роботі СНТ для поглиблення, посилення і розширення масштабів добровільної студентської роботи.

Якщо УДР є обов'язкова форма студентської наукової роботи, тим мінімумом творчого застосування сил, через який повинен пройти кожний студент, то вона повинна плануватися як особливий розділ у повсякденних планах кафедр і в графіку занять, але в рамках даної учбовим планом кількості годин, і в рамках існуючих програм учбових занять.

Ми поки що ввели цю систему на денному відділенні всіх факультетів, але з наступного учбового року хочемо спробувати (хоч і в менших масштабах) ввести елементи даної системи на вечірніх й заочних формах навчання.

В нашому університеті УДР планується як система занять на всіх кафедрах суспільних наук із розрахунку не менше 6 годин на протяжці семестру на кожному із курсів суспільних наук. Як завдання з УДР в галузі суспільних наук може і повинно плануватися написання самостійних наукових рефератів з окремої тематики (з використанням поточної періодичної літератури). Можуть бути дані й інші завдання: наприклад, заохочення окремих студентів до роботи в архівах у рамках виконання даною кафедрою наукової роботи і т. п.

УДР планується і вводиться по кожному із основних профільюючих курсів, які читаються на даному факультеті, а також по кожному із лабораторних практикумів, або ж з кожної системи семінарських занять. Завдання у студентів повинні бути суворо індивідуальні й повинні ускладнюватись відповідно від I до V курсів. Вони можуть складатись із завдання по написанню рефератів, виконанню спеціальних практичних, лабораторних робіт, експедиційних завдань, завдань по конструюванню приладів, установок і т. д. Особливо важливі заняття з системи УДР при проходженні студентами спецкурсів, спецсеминарів і спецпрактикумів. Відомо, що цій формі занять в університетах приділяється велика увага. В учбових планах факультетів на заняття з спецдисциплін відводиться від 300 до 600 годин.

З нашої точки зору, окремі розділи спецкурсів і спецпрактикумів обов'язково повинні проводитись в рамках системи УДР і базуватись на підсумках наукових досліджень, виконаних на кафедрах (факультетах). З другого боку, по принципу оберненого зв'язку, творчі завдання студентам в рамках системи УДР повинні розвивати фронт і збільшувати темп наукових досліджень. Звичайно, при вирішенні всіх цих питань визначальним

є дотримання всіх норм і правил техніки безпеки. Крім того (і це головне!), сказане має смисл лише тоді, коли система УДР розгортається на фоні значних успіхів кафедри (факультету) в науковій роботі, тобто в рамках серйозної творчої наукової організації, дослідження якої мають принципіальне значення для розвитку даної науки. В іншому разі—система УДР виродиться у формалізм. Отже, неважко зрозуміти, що не всім кафедрам можна доручати спеціалізації, якщо мова йде про спеціалізації, які основані на втіленні системи УДР.

Курсові роботи є також важливим елементом в системі УДР. Ми розцінюємо їх як одне з важливих індивідуальних завдань у системі УДР. Дипломні роботи випускників університетів, з нашої точки зору, повинні бути тільки науково-дослідними. Зараз ми домоглися цього повністю на хімічному й фізичному факультетах і, в значній мірі, на біологічному й механіко-математичному факультетах. Завдання полягає в тому, щоб домогтися цього на всіх факультетах.

Дипломні роботи ми розцінюємо, як вищий елемент УДР. Вони повинні бути тісно пов'язані з науковою тематикою кафедр або наукових установ даного факультету. У ході виконання дипломної роботи студентові надається можливість творчо застосувати свої знання, творчо застосувати сили. З другого боку—це перевірка якості підготовки, його здатності до практичного застосування одержаних знань. Нарешті, науково-дослідні дипломні роботи значно збільшують творчі можливості вузу в науковій роботі. Адже до творчої наукової роботи (без розширення штатів і додаткових асигнувань) щорічно, на період понад півроку, заохочуються по декілька сот (у нашому університеті—до тисячі) молодих людей, які можуть проявити себе у наукових дослідженнях, нарешті, виховна роль такої творчої роботи дуже велика. Працюючи у складі творчого наукового колективу, студент виховується в праці, в колективі, що завжди дає найкращі результати.

Закономірно, теми дипломних робіт не повинні повторюватись ніколи. Дипломна робота повинна стати творчим науковим завданням у рамках наукової тематики даного вузівського підрозділу.

Досвід застосування такої системи дає гарні підсумки. Вище ми вказували, що на ряді кафедр нашого університету, така система існує декілька десятків літ, а на двох факультетах вона проходила творчу перевірку на протяжці 2—3 років. Курс органічної хімії (120 годин) читається, наприклад, студентам хімічного факультету на II і III курсах. Він супроводжується великим лабораторним практикумом (270 годин) на III курсі. Якщо лекційний курс знайомить студентів з основами даної науки, а також її проблемами, то лабораторний практикум ставить своїм завданням оволодіти методикою експерименту, методами сучасної органічної хімії. В рамках практикуму студент (суворо індивідуально, не парами чи групами) виконує до 30 синтетичних задач, тобто збирає відповідні прилади і синтезує по прописках, які має кафедра, до 30 органічних сполук (за весь практикум).

Заняття по системі УДР в даному випадку являють собою таке. По-перше, у лекційному курсі до 10 годин відводиться описанню проблем, невирішених масштабних питань і дискусій у сучасній органічній хімії, а також викладанню результатів, одержаних в цій галузі в нашому університеті. Мова йде про середню цифру, бо ці дані розподілені по всьому курсі лекцій, хоч в кінці курсу читається спеціальна лекція (лекції) про проблеми. По-друге, деякі типові завдання загального практикуму замінені синтезом певних типів сполук, потрібних для наукової роботи кафедри і виконаних по прописках, розроблених в даній лабораторії. По-третє, в кінці практикуму студент одержує індивідуальне завдання, обсягом в 56 годин (7 восьмигодинних занять) по синтезу органічної речовини. Якщо це завдання по системі УДР—мова йде про синтез нової речовини, або ж сполуки, раніше синтезованої тільки у ході наукових досліджень кафедри. Студент зобов'язаний відшукати всю вітчизняну й зарубіжну літературу про синтез даного типу сполук, підготувати реферат по цій літературі, розробити з допомогою викладача методіку синтезу, здійснити синтез і одержати дану речовину і, нарешті, сучасними методами довести її будову. Таким чином,

● ТВОРЧІ ЗАВДАННЯ СТУДЕНТАМ В РАМКАХ СИСТЕМИ УДР ПОВИННІ РОЗВИВАТИ ФРОНТ І ЗБІЛЬШУВАТИ ТЕМП НАУКОВИХ ДОСЛІЖЕНЬ.

● ПРАЦЮЮЧИ У СКЛАДІ ТВОРЧОГО НАУКОВОГО КОЛЕКТИВУ, СТУДЕНТ ВИХОВУЄТЬСЯ В ПРАЦІ, В КОЛЕКТИВІ, ЩО ЗАВЖДИ ДАЄ НАЙКРАЩІ РЕЗУЛЬТАТИ.

близько 70 годин із загальної кількості (390) загального курсу і практикуму з органічної хімії належить системі УДР, а студент наочно оволодіває методами цієї науки, знайомиться з її проблемами і бере творчу участь у їх вирішенні.

Масштаби УДР'івських годин збільшуються при проходженні спецкурсів і спецпрактикумів (до 200 годин із загального числа 450); творчий тренаж студента завершується виконанням курсової (IV курс) і дипломної (V курс) роботи. Курсова робота розглядається при цьому, як певна розвідка, перша частина майбутньої дипломної роботи, як перевірка методик, можливості просування по даному шляху. Дипломна робота завершує цикл підготовки студентів. Це зазвичай об'ємний, багатостадійний синтез нових речовин, з наступним їх впровадженням у практику. Не випадково, що чимало студентів приходять до захисту дипломних робіт з публікаціями.

Те, про що я зараз говорив, реальність. На згадуваній мною кафедрі органічної хімії і на інших кафедрах хімічного факультету, на кафедрах астрономії, експериментальної фізики і ряді інших кафедр фізичного факультету така система існує багато років. Звичайно, відсутність єдиного положення і критерію вимог гальмувало удосконалення цієї системи і на названих кафедрах. Звичайно, в цій роботі є і свої недоліки. Однак, важко заперечувати цінність подібної системи, яка максимально розвиває творчі здібності студента.

Розробку і втілення системи УДР в Одеському університеті ми вважаємо однією з тих найбільш важливих заходів, які сприяють перетворенню університету в справжній учбово-методичний центр вищої освіти.

О. В. БОГАТСЬКИЙ,
ректор Одеського університету,
член-кореспондент АН УРСР, професор.

Виховання в праці

На хімічному та фізичному факультетах успішно впроваджено систему учбово-дослідної роботи. Вона дає добрі результати. Науковою роботою займаються всі студенти, а дипломна є продовженням досліджень у системі УДР.

Студент третього курсу фізфаку, наш фотокореспондент С. Єфімов дав назву своєму знімку «Захопленість».

Разом з радянськими студентами навичок науковця набувають і студенти-іноземці з різних країн світу.

З В І Т У Ю Т Ь Д О З О Р Ц І

НА ЗВІТНО-ВИБОРНИХ ЗБОРАХ
НАРОДНИХ КОНТРОЛЕРІВ ОДУ

Деякі дні тому активний зал університету заповнили народні дозорці. Вони зібралися на звітно-перевірочні збори головної групи народного контролю університету. Із звітною доповіддю виступив голова групи тов. В. О. Цветков. Діяльність головної групи народного контролю університету за звітний період була різноманітною і ефективною.

Чимало порушень було вчасно попереджено й припинено, а винуватців було притягнуто до відповідальності. Водночас завдяки народним дозорцям чимало ділянок нашої роботи було поліпшено.

Зокрема, народні дозорці в своїй повсякденній роботі багато уваги приділяли поліпшенню побутових умов нашого студентства, умов навчання тощо.

В обговоренні доповіді В. О. Цветкова взяла участь представник всіх факультетів, зокрема, професори Г. С. Литвинчук, Г. Д. Попов, Р. Й. Файтельберг, секретар парткому Л. Х. Калуст'ян та представник районного комітету народного контролю М. С. Гриценко. У своїх виступах промовці висловили ряд критичних зауважень і побажань, спрямованих на дальше поліпшення роботи головної

групи народного контролю університету.

Збори визнали роботу головної групи народного контролю університету задовільною. За багаторічну роботу в групі було винесено подяку тов. В. О. Цветкову.

На зборах було обрано новий склад головної групи народного контролю університету.

Головою бюро обрано В. В. Сенюшкіна (кафедра історії КПРС), його заступниками—т.т. Я. Я. Нейдорфа та В. В. Тищенко. Членами бюро обрано т.т. Н. Н. Кнуренка, Г. С. Литвинчука, А. А. Москаленка, М. І. Рябого, М. М. Рижкова, М. М. Столбуненка, С. Л. Тараненко, Г. М. Шабанова.

А. МОСКАЛЕНКО,
доцент.

Біля колишньої Одеської (Новоросійської) університету стояли прогресивні політичні діячі 60-х років XIX століття М. І. Пирогов, К. Д. Ушинський, Д. І. Писарев та інші. У журналах цього часу з'явилися їх статті про те, яким повинен бути університет Росії. Всі прогресивні журнали опублікували статті М. І. Пирогова, К. Д. Ушинського та російських революційних демократів, які критикували проект університетський статут 1863 року. Фактично дискусія ця зводилася до того, яким повинен бути Новоросійський університет—університет нової Росії, відкриття якого готувалося в статтях «Користь педагогічної літератури» (1957), «Проект учительської семінарії» (1861), «Педагогічні твори М. І. Пирогова», К. Д. Ушинський широко ставив питання про педагогічну освіту в Росії, про педагогічну культуру народу.

За чотири роки до створення Новоросійського університету він запропонував захоплюючу ідею про організацію педагогічних факультетів при університетах і про відкриття педагогічних інститутів для підготовки вчителів школи.

«Журнал Міністерства народного образования» у рік відкриття Новоросійського університету писав: «Багато молодих учителів, особливо стародавніх мов, російської словесності та історії не мають жодної уяви про те, як треба викладати ці предмети учням гімназії».

У своїх роботах про університет та педагогічну освіту вчителів К. Д. Ушинський підкреслював, що для того, щоб бути добрим учителем гімназії, ще недостатньо одних тільки наукових знань, якими б вони в загальному не були широкими. Необхідне ще вміння докласти знання до діла, володіти добрими методами викладання і вміння застосувати їх до учнів різного віку.

На жаль, треба відзначити, що царський уряд не врахував цих добрих побажань прогресивних вчених Росії. При створенні Новоросійського університету взяли гору «академісти»—прибічники «чистої науки» в університеті. Тільки двома десятками роками пізніше поступово в практику Новоросійського університету стали проникати передові ідеї К. Д. Ушинського всупереч «академістам» і консерваторам пізнього часу.

Під впливом соратника і друга І. М. Ульянова (інспектора народних училищ Симбірська—1877—1883 рр.), директора народних училищ Одеського учбового округу Володимира Гнатовича Фармаковського, який працював в Одесі з 1883 по 1922 рік, при безпосередній участі в цьому професорів Є. М. Щепкіна та М. М. Ланге в курс філософії та історії були введені педагогічні теми, а потім почали читатися психологія, педагогіка (в широкому сенсі), дидактика, історія педагогіки. У літературному фонді наукової бібліотеки зберігається багато документів про це і, зокрема, стенограми, програми курсу дидактики, по яких читались ці предмети на Одеських вищих жіночих курсах та на історико-філологічному, фармако-математичному факультетах Новоросійського університету. Зберігся лист М. М. Ланге на ім'я міністра народної освіти Кассо про створення кафедр педагогіки та збільшення годин на викладання педагогічних дисциплін. Потрібно було понад сорок років для того, щоб ідеї К. Д. Ушинського про педагогізацію університетської освіти тільки частково впровадилися у роботу Новоросійського університету. Якщо наприкінці XIX століття ще не було можливості включити в курс філософії та психології теми про самого К. Д. Ушинського, то на початку XX століття під впливом революційних подій в Росії та в Одесі виявилася така можливість. У програмі з історії педагогіки була включена тема «К. Д. Ушинський та його педагогічні ідеї». У машинописних лекціях, що зберігаються у бібліотеці нашого університету, є лекції, написані й віддруковані студентами університету та слухачами вищих жіночих курсів (з візою професора «дозволяю до друку»), детально викладається про К. Д. Ушинського та М. І. Пирогова.

До речі, друг і соратник І. М. Ульянова В. Г. Фармаковський на цей час написав і віддрукував у друкарні Фесенка декілька книг, що розповсюджувалися в Новоросійському університеті.

Одна з них «Методика правопису з погляду російських педагогів і за вченням експериментальної школи», що перевидавалася в Одесі декілька разів, книга, рукопис якої у чернетці проглядав І. М.

Ульянов, містила в собі розгорнутий виклад педагогічних ідей та методики навчання рідній мові К. Д. Ушинського. Друга частина цієї книги, доповнена й розширена в Одесі разом з професорами Новоросійського університету М. М. Ланге та Є. М. Щепкіним, з якими автор був у близьких і дружніх стосунках, була видана пізніше.

Останні дні життя К. Д. Ушинського зв'язані з Одесою та Одеським (Новоросійським) університетом. Помер К. Д. Ушинський в Одесі. Лікарі, запрошені до смертельно хворого, були вихованцями Новоросійського університету. Студенти Новоросійського університету та прогресивні викладачі шкіл Одеси й університету взяли участь у похоронній процесії, яка перетворилася у політичну демонстрацію. І міські власті змушені були викликати кінну поліцію, щоб попередити безпорядки. Кіннотники їхали по боках, а також на початку та в кінці похоронної процесії. Громадська панахида відбулася на Куликовому полі, на ній виступили прогресивно мислячі викладачі, зокрема, колишній вихованець Новоросійського університету, викладач мови та літератури І. М. Ульянов.

В Одеському університеті читаються курси педагогіки, психології, в яких детально викладається вчення К. Д. Ушинського про виховання, освіту і навчання. На кафедрі педагогіки написано монографії на теми: «Одеський університет і школа», «К. Д. Ушинський та І. М. Ульянов».

Студенти історичного та інших факультетів розробили теми про К. Д. Ушинського до 150-річчя з дня його народження. Студентка третього курсу Л. Семенова написала реферат «К. Д. Ушинський в Одесі». Нею по церковних книгах кафедрального собору Одеси установлено точно дати життя і смерті К. Д. Ушинського. В педагогічній літературі до цього часу називаються різні дати народження і смерті вченого. Навіть в останньому підручнику педагогіки авторів Ланди, Жильцова, Щербова названо дати, що не відповідають дійсності. Студентка III курсу історичного факультету В. Плахотнюк написала реферат «К. Д. Ушинський та вітчизняна педагогіка».

Ідеї К. Д. Ушинського—основоположника вітчизняної педагогіки—служать радянському народові, радянському вчителю.

В. РУЖЕЙНИКОВ,
доцент.

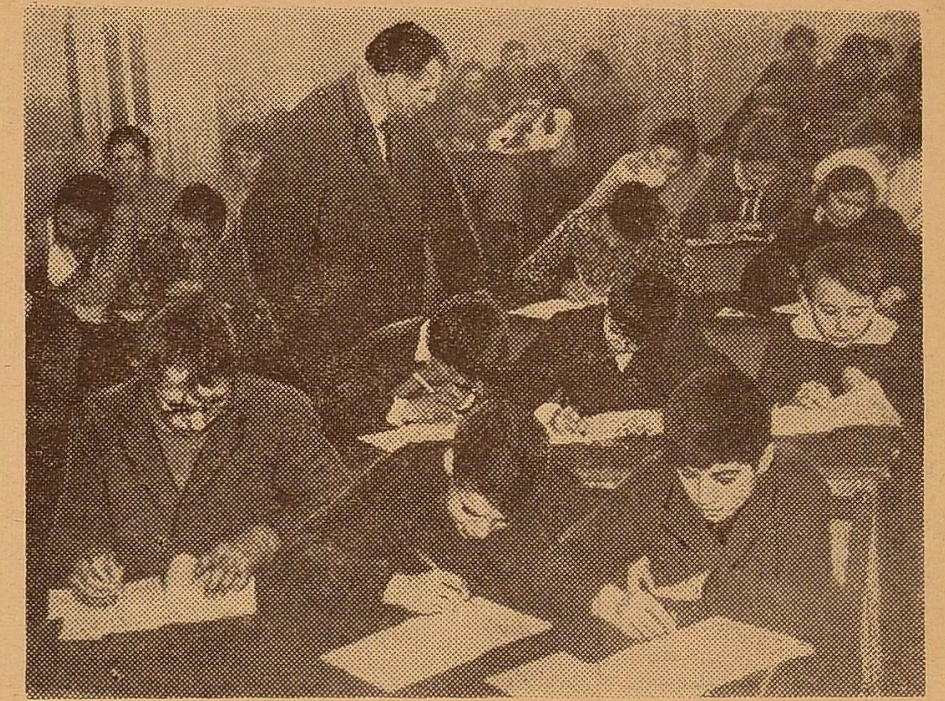
ВІДГУК ПРО РОБОТУ

В листі, що надійшов до університету з Іванівського РК ЛКСМУ, секретар М. Барбашов, повідомляє, що лекторська група ОДУ у складі аспіранта кафедри історії КППС В. Ковальчука, студентів історичного факультету Ю. Белоенка, В. Сороки, І. Хлистової за період з 19-го по 22-е лютого прочитала в Іванівському районі 23 лекції. Лекції про зовнішню політику СРСР, про сучасне міжнародне положення та інші актуальні теми сучасності прослухали 655 чоловік: колгоспники, робітники, службовці учні. Так, наприклад, тов. Ковальчук прочитав лекцію на тему «Програма миру, вироблена XXIV з'їздом КППС, в дії» робітникам Іванівського РВСГТ, колгоспникам колгоспу імені Благоєва, унцям Благоєвської середньої шко-

ли і т. д. Тов. Белоенко прочитав лекцію «Зовнішня політика СРСР на сучасному етапі» у ремонтних майстернях колгоспу «Дружба народів», райбібліотеці і т. д. З великим інтересом слухали працівники Іванівського РВС, районного вузла зв'язку й інших організацій лекції тов. Сороки і тов. Хлистової на теми «Радянсько-американські відносини на сучасному етапі», «Підприємливість імперіалістичних розвідок проти країн соціалістичного табору».

Відзиви слухачів про прочитані лекції позитивні.

Відмічається добра підготовка лекторів, їх уміння методично вірно й цікаво викласти матеріал, високий ідейно-теоретичний рівень лекцій.

Понад 200 школярів із всіх районів міста й області взяли участь у обласній географічній олімпіаді, яка нещодавно проходила на геофаці. Ці хлоп'ята—учні 7—10 класів середніх шкіл, переможці районних географічних олімпіад. Треба відмітити, що деканат факультету чимало зробив, щоб учасники олімпіади познайомились з життям факультету. Після її закінчення юні географи відвідали музеї.

На фото: учасники олімпіади за роботою.
Фото О. ЛЕВІТА.

Про що пише студент додому? Про те, як йому «служиться» у вузі, технікумі,—про навчання, про те, як дружитися, і, звичайно ж, як жити. І якщо син чи донька поспіхом чи умислом забудуть висвітлити своє життя-буття, у листі-відповіді тут же питання: як там, у новому домі? Чи тепло, чи дружно?

Про що пише студент у студентський відділ газети? Про все. Але рідко який день не принесе листа, а то й двох-трьох все на ту ж тему: «Гуртожиток—мій дім».

Що це—красива фраза? Звичайно ж, ні. Протягом декількох років не має людина іншого даху над головою, а значить, як в будь-якому домі, в гуртожитку повинно бути і затишно, і радісно. Чи завжди так насправді?

Ми відібрали листи типові, питання, що не припиняються, і попрахали відповісти на них голову ЦК профспілки працівників освіти, вищої школи і наукових установ Т. П. ЯНУШКОВСЬКУ.

«Як відомо, день народження тільки один раз на рік. Чи рідний мені будинок—гуртожиток, якщо навіть єдиний день в році я не можу відсвяткувати як слід? Довідаються, що зібралася компанія, навіть своїх, хто живе у гуртожитку,—неприємностей не обереши!»

Студент торгово-економічного інституту.

«Гуртожиток—домівка студента. А в дім прийнято запрошувати друзів. До нас же навіть родичів не завжди пропускають. Не говорячи вже про товаришів. Можеш подати хоч і всі документи—марно. Говорять: «Положення про студентський гуртожиток таких візитів не передбачає». Чому?»

А. Н., педінститут.

—Спочатку декілька слів на захист положення. Таких візитів воно дійсно не передбачає. Але ж і не забороняє. Спробую пояснити. Чому діють в рамках закону ті, хто не пропустить через поріг жодної сторонньої особи, хто на студентські іменини наклав вето? Тому що день народження, звичайно,

кожного разу доводиться розміряти, оглядатися на останніх. У гуртожиткові повинно бути добре всім.

Тільки чи може бути добре всім, коли погано кожному окремо? Вірно, нема у студента на протязі п'яти років іншого даху над головою, значить, під цим дахом не «перебиватися» він повинен, а жити по-справжньому, по-людськи.

Стій! Тут мене має право перебити будь-який адміністратор, стверджуючи, що для цього зовсім не обов'язково приводити друзів до себе в дім, і мало де можна друзям спілкуватися, крім тісної площі гуртожитку.

Тісно, зате тепло. Мені

щоб причини ці зовсім зняти. Такий аргумент, як «у студентів нема окремого приміщення для занять, і вони вчаться прямо у своїх кімнатах, де гості можуть заважати їм»,—звичайно, аргумент, але, по-моєму, розумніше не перекидати входи і виходи у гуртожиток, а подумати про створення цієї кімнати. Приміщення для занять—не розкіш. Необхідність.

Чи інший варіант. В гуртожиток Московського інституту нафтохімічної й газової промисловості гостям вхід вільний. У кімнати піднімаються не прийнято, зате спеціальні холи, де посидіти з друзями одне задоволення,—затишно, красиво, квіти...

ве у гуртожитку, повинен розуміти, що дивитися фільм краще на сеансі хоча б передостаннім. Мають, автори листа говорять все-таки не про систему, коли спізнена звичайна річ, а про винятки. Не так часто проводжають однокурсників у армію. Тому нічого страшного не сталося б, якби юнаки, попередивши, звичайно, раніше про свою затримку, повернулись у гуртожиток після умовленого часу.

Не оуло такого попередження? Подібне повторюється часто? Що ж, у гуртожитку свої правила, а за порушення їх студент може понести покарання. Але є спосіб покарати студента інакше. Перш за все—завтра сповістити, наприклад, про інцидент в студраду. Нікому не дано права залишити студента почувати за порогом домівки. І дуже дивно, що є люди, які самі себе на подібне уповноважують. «Уповноваження» ці набувають іноді зовнім дивним форм.

«У нашому гуртожитку адміністрація вирішила збудувати перегородку між чоловічою і жіночою половинами».

Учні електротехніку зв'язку.

Думається, не треба було робити цього, по-перше, з міркувань протипожежної безпеки. А, по-друге, за конкретним випадком бачиться проблема найсерйозніша—проблема адміністративного ражу, коли вже не ставиться питання: розумно—не розумно, головне—як так хочу.

Ось ще три листа:

«Командант, помітивши студентку з хлопцем, примушує її мити поли на поверхах, стверджуючи, що зустрічей їм досить в кіно і технікумі».

Закінчення на 4-й стор.

ДІМ, У ЯКОМУ ЖИВЕ СТУДЕНТ

один у кожного. Але якщо в гуртожитку живуть, скажімо, 400 студентів. Днів народження також 400. А там ще свята—загальні для всіх, і свої, студентські—повернення з канікул, складення іспитів. Оже, не менше двох свят в день.

Друге питання—і свято можна відмічати по-різному. Та це вже інша тема, до неї можна і не дійти, обмежившись аргументом: «Вас багато», зі всіма наслідками, що виходять звідси.

Що ж, не треба бути знавцем морфології, щоб визначити у слові «гуртожиток» два кореня. Гуртом жити. Не мій власний дім. Дім спільний. Нічого не поробиш—«я» тут звучить у множині, а тому

здається, у гарний день однокурсники і самі нададуть перевагу прогулянці по вулиці, походу в кіно, поїздки за місто. Та чи розумно вряджати за поріг людей в сніг і непогоду, не зважаючи на їх самопочуття, настрої, бажання? Випити з друзями, «як дома», чай, прочитати разом вірші, послухати музику, та і просто поговорити по широті, та чи це зверхвимоги?

Та як же бути? «Пропускати чи не пропускати?» Положення про студентський гуртожиток надає право відповіді на це питання самій адміністрації. І, безперечно, щоб відмовити повинні бути найпереконливіші причини. Так, і знову від тієї ж адміністрації залежить,

Розуміється, відчиняючи для гостей двері гуртожитку, і з самих хазяїв запис особливий. Однак, думається, для виховання почуття відповідальності у людини довіряє куди благодатніший ґрунт, ніж заборона і адміністрування.

«Проводжали однокурсника в армію. Поїзд відходив о першій годині ночі. У половині другої ми були біля гуртожитку, та нас не впустили в наш дім: після одинадцятої вхід заборонено. Йти в кіно на дві серії також не можемо. Спізнився на п'ятнадцять хвилин—гуляй до ранку по місту».

Учні геолого-розвідувального технікуму.

—Безперечно, студент, який жи-

ДІМ, У ЯКОМУ ЖИВЕ СТУДЕНТ

Закінчення. Поч. на 3-й стор.
«У нас в технікумі введена самопідготовка. В цей час викладачі ходять по кімнатах і відмічають всіх, хто не вийшов «на роботу». Але ж, коли людина хоче вчитися, вона і без того вчиться. Успішність нашої групи з нововведенням не покращалась, а ось на характер юнаків вплинуло: нас залючують «чорною книгою», виселенням із гуртожитку, оперативкою...»
Учні індустріального технікуму.

«Одного разу мені нездоровилось (я взагалі часто хворію). В цей день я залишилась у ліжку, і відповідно не пішла на заняття. Раптом відчиняються двері, входить весь наш актив і ще незнайомий хлопець з фотоапаратом. Рейд-перевірка відвідування занять.
Я говорю: «Юнаки, перш за все, чим фотографувати мене, доведіть про причину. І взагалі не треба знімати людину в такому стані». Через два дні я змогла піти на заняття, і перше, що я побачила—на всю стіну газету і свій портрет».

Н. Б.
—Автори «задумок» в кожному випадку різні—комендант, педагоги, самі студенти. Виникли всі вони вважають цілком закономірними, і логіка тут примірно така: «Якщо ти живеш в гуртожитку, ти уже собі не належиш, і це автоматично дає нам право робити все, що ми вважаємо потрібним». Але чому? Хто сказав, що в колективі людина перестає бути особою?!

Хай живе боротьба за підвищення дисципліни й успішності. Але як, якими методами вона ведеться? Тут вже питання переступає «поріг» студентського гуртожитку і виходить у сферу взагалі людських стосунків людського гуртожитку. Але в нашому випадку воно звучить особливо гостро, тому що скільки років життя людина фактично завжди на людях, кожний крок її на виду. І для того, щоб легше жилося, «мирно», треба старатися бути до людини добрим і попереджальним. Вічне осаджування студента, безтактовність по відношенню до нього—зовсім не обов'язковий додаток до ордеру на вселення в гуртожиток.

«Мені не хочеться соромити свій інститут, тому не підписуюсь. Але поясніть, чи має рацію комендант нашого гуртожитку, ствержуючи,

що він у вузі третя людина після ректора і проректора. А студрада тут—ніщо...».

—Нехай, вибачать мене студенти, але поганий комендант там, де погана студрада. Студрада—«головна людина» в гуртожитку. Їй дано право вирішувати всі питання, що пов'язані з організацією праці і побуту студентів у своїй домівці. Її розпорядження, затверджені ректором,—це керівництво для адміністрації, в тому числі й коменданта. І там, де студрада працює по-діловому, питань, подібних тим, що мають наші листи, не виникає. Зайдіть в гуртожиток МАІ, і побачите, що студент там не «як дома», а просто дома. І побут тут налагоджений так, що і кожному добре, і всім не тісно.

«Але у нашої студради—права тільки на папері,—не здаються автори, багатьох листів. Єдине, що можна відповісти,—це або студрада все-таки не знає своїх прав, або ж просто не вміє ними користуватися. Тоді одне питання: чи в кожному інституті включений у раду вузу представник студентського профкому—людина, яка в курсі всіх подій, проблем і турбот гуртожитку? Далекі не в кожному, а входити туди він зобов'язаний, причому з правом ухвального голосу. Але не тільки з комендантом, але й з ректором вирішує студрада, як жити у гуртожитку, що дозволяти мешканцям, чого вимагати від них. Дім студента—підрозділ інституту, і, сподіваємось, ректорат зацікавлений у створенні хорошого клімату в гуртожитку не менш, ніж в нормальної робочій обстановці в учбових корпусах.

У коменданта свої обов'язки. Його робота—забезпечити студента тим, що необхідно в побуті. Відремонтвана кімната, чисті ліжка, настільні лампочки—про це повинен турбуватися комендант. З нього вправі запитати студрада, якщо цього у студентів немає. Рушників немає—чому? Немає в запасі? Значить, гроші, які виділяються на придбання рушників, використовуються не за призначенням. Чи, можливо, просто «волокіта»? Студрада зобов'язана не тільки кваліфіковано проаналізувати стан справ, але й домогтися результатів.

Однак, стверджуючи, що студрада—хазяїн у гуртожитку, не треба забувати, що і ти, студент, тут не

гість. Гуртожиток називають домівкою ще і тому, що стає він їм в тій мірі, в якій сама людина в цьому зацікавлена.

«Вода у нас в гуртожитку іде тільки холодна. Та й то не завжди, Нерідко вранці доводиться йти в училище невмитими».

Студенти педагогічного училища..

—Я не знаю, можливо і є в даному випадку надпричини. Але все ж таки у хлопців єдина надія—допомога з боку? Що, із Москви воду присилати? Чи можна встановити бачки для збору води де-небудь в Николаєвську-на-Амурі?

Ще рядки: немає де навчатись, немає кімнати для занять. Але чи так складно прогулятися по поверхах, подивитися—чи не знайдеться приміщення, яке заставлене старими ліжками, матрацями? А можливо, треба просто зламати перегородку, і із двох кімнат зробити одну, велику для занять, а самим відповідно потітнітися у житлових приміщеннях.

Під лежачий камінь вода не тече. Істина стара, але ось ще дві ілюстрації. Колись в Бельському педінституті приїзд мамі, брата теж розростає в невирішену проблему. Раді прийняти, та нікуди.

Стояв на території студмістечка старий будинок. Хотіли знести, а тут студенти. Випросили у місцевих властей дозвіл на ремонт, самі привели у порядок—і немає проблеми. Зате є будинок для приїжджих.

Чи гуртожиток Ленінградського кораблебудівного інституту. Тут давно зняте питання, де прийняти товаришів. Є клуби, зали, холи. Зовсім недавно їх ще не було. Хто ж архітектори й майстри? Студенти, звичайно ж, кораблебудівники..

«Скажіть, скільки в гуртожитку осіб може проживати на одному метрі площі? Я не обмовилась: не метрів на особу, а осіб на метр... Живемо у маленькій кімнаті вшістьох».

«Яке завтра у студентських гуртожитків?»

«У нашому гуртожитку близько 250 осіб. І всього 5 електричних розеток. Як поглотити вранці? Зробили розетки у себе в кімнатах. Дотримуючись, звичайно, всіх правил техніки безпеки—все-таки майбутні електрики».

Пропонуємо читачам висловити свою думку щодо наших гуртожитків і питань, поставлених у статті.

Розетки зняли і пообіцяли, що наступного разу за таке із гуртожитка виселять».

Учні політехнікуму.
Навіть не майбутнім, справжнім електрикам не слід у себе дома займатися такою самодіяльністю. Для цього є монтер. У всякому разі комендант, який зобов'язаний у випадку необхідності викликати його. А необхідність в наявності. У відповідності з нормами одна розетка повинна бути в кожній кімнаті. Як мінімум.

До речі, ще цифри. У багатьох листах дефіцитом називають студенти праску. Єдина... на 200 чоловік. Відповідь зразу: один нуль в даному випадку зайвий. За нормами дозволяється праска на 20 осіб.

Тепер про метраж. На кожного студента має припадати не менше 6 квадратних метрів площі.

Однак, з дозволом санепідстанції, допустима норма до чотирьох з половиною метрів. Нічого не поробиш, доводиться тіснитися, багатьом студентам потрібен гуртожиток. Задовольнити всіх поки що не можемо.

Директивами дев'ятого п'ятирічного плану передбачено значне розширення мережі студентських гуртожитків. Будівництво ведеся величезне. І які будуть будинки, красиві, сучасні. Власне, не будинки, а цілі комплекси для студентів—із своїми їдальнями, кафе, комбінатами побутового обслуговування. Та і самі «квартири» також будуть мало схожі на нинішні. Планування таке: осередок—дві-три кімнати із своїм санвузлом, кухнею. Зовсім скоро студенти Казанського державного університету, Челябінського політехнічного інституту відсвяткують новосілля. А студенти Московського інституту сталі і сплавів, Куйбишевського педагогічного інституту уже відсвяткували їх.

Будуть новосілля і скромніші. Кожний вуз, технікум обирає для себе проект по коштах. Якщо за одні й ті ж гроші інститут може збудувати не гуртожиток-палац, у якому досить місця лише половині бажаних, то розумніше побудувати будинок багатого скромніший, але так, щоб не образити нікого. Але це також, зовсім як дома, у мамі з татом. Всім хотілось би мати окрему кімнату, але це ще завтра...

(«Комсомольская правда» від 19 лютого ц. р.)

„ЗДОРОВ'Я“

Уже стало традицією у зимові канікули проводити змагання з баскетболу серед викладачів університету в програмі спартакіади «Здоров'я».

У змаганнях взяли участь чотири факультети. Боротьба за перше місце, як і слід було чекати, розгорілася між командами механіко-математичного і геолого-географічного факультетів. На цей раз сильнішими виявились викладачі геолого-географічного факультету, які взяли реванш за поразку в минулому році.

Друге місце зайняли викладачі механіко-математичного факультету і третє—збірна викладачів історичного, філологічного і біологічного.

ПЕРЕМОГЛИ БІОЛОГИ

З 6 по 24 лютого в приміщенні факультету РГФ відбулася першість професорсько-викладацького складу ОДУ з шахів по програмі спартакіади «Здоров'я».

На жаль, лише у складі біологічного факультету виступило 5 осіб, як було передбачено положенням. Кількість представників інших факультетів була значно скромнішою, а від філологічного і юридичного факультетів так ніхто й не виступав.

Всього у першості взяло участь 18 осіб. Змагання проводились по швейцарській системі з власнекомандним заліком.

У особистому заліку перемогу здобув аспірант біологічного факультету, першорозрядник С. Петров, який впевнено провів турнір і показав найкращий результат: 7 очок з 8. На одне очко від переможця відстали співробітник кафедри теоретичної фізики В. Пастернак і викладач хімічного факультету першорозрядник М. Старовойт.

По таблиці коефіцієнтів друге місце присвоєно В. Пастернаку. На четвертому місці викладач біофаку першорозрядник М. Мишневський.

У командному заліку боротьба розгорнулася між командами біологічного і механіко-математичного факультетів.

Перемога дісталась шахістам біофаку. У них—43 очка. У мехмату—на очко менше. На третьому місці викладачі фізичного факультету — 31 очко.

С. БЕРЧЕНКО, тренер з шахів.

В обличчі його було щось знайоме. Привидилися уважніше—так, це він, наш початківець Артем.

—У мене із зором було не все гаразд, тому не приходив. А, може, зайве розхвилювався, коли один студент після виходу моїх заміток підійшов до мене і прямо сказав: «Редакція може змінитися, а тобі з нами жити. Зважай на це. Тай й ім'я ти обрав собі не дуже... Чимось алкогольним тхне».

От чому спершу хочу зауважити: вийшла помилка, я зовсім не Оковитий, я з тою проклятою, яку зовуть Оковитою, нічого спільного не маю, бо зовсім не п'ю.

Отже, прошу підписувати так: Артем Окатий, якщо надрукуєте...

Редакція взяла на себе сміливість надрукувати, бо вважає, що питання, порушене у замітці, дуже важливе, і слід звернути на них увагу громадськості.

І хто його знає, чому це так і як писати?..

Коли я вчився в школі, то знав такий закон, що вигравши у відстані програеш в силі, і навпаки, коли ти виграєш у силі, то програєш у відстані. Та я думав, що це має значення тільки для природничо-точних наук. Виявляється, що до цього може бути причетна філологія, і навіть правопис.

Иду я з головного корпусу і мені привітно усміхається вівска, яка кожному промовляє, що тут знаходиться Одеський орден Трудового Червоного Прапора державний університет ім. І. І. Мечникова (визначте правопис). Иду я на юрфак і теж зустрічаюсь з усміхненою вівскою. Виявляється, що й тут Одеський, і тут дер-

жавний, і тут орден Трудового Червоного Прапора університет. Однак виявляється, що тут імені І. І. Мечникова. Що ж воно таке? Досить було зробити сотню метрів, на іншій території і по-іншому пишуть. Ану давай перевірю. Хто-хто, а філологи мабуть правильно напишуть. Иду я на провулок Маяковського: університет ім. І. І. Мечникова. Иду назад у корпус, де знаходиться юридичний факультет—теж саме — ім. Мечникова. Що не кажіть, програш у відстані не знаю, чи виграш в граматиці, у переконаності в правописі.

А все-таки дорога—велике діло...
Артем ОКАТИЙ.

СПОРТИВНІ НОВИНИ

НОВІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Кафедра фізичного виховання і правління спортивного клубу університету проробили чималу роботу по підготовці значків ГПО і розрядників серед студентів і співробітників університету.

На 1974 рік кафедрою і правлінням спортклубу накреслений зустрічний план розвитку фізичного виховання і спорту в університеті.

У нього входять зобов'язання: довести кількість фізкультурників до 2600 осіб, число членів ДСТ до 3700, тхх, хто займається в секції до 1940, підготувати 100 громад-

ських суддів, 115 громадських інструкторів, 750 значків Всесоюзного комплексу ГПО. У новому році зобов'язалися підготувати одного майстра спорту, двох кандидатів у майстри спорту, 36 першорозрядників, 110 другорозрядників, 695 третьорозрядників.

Громадським організаціям факультетів і університету слід надавати повсякденну допомогу у виконанні зобов'язань.

А. ЛУПОЛОВЕР.

Зустріч в гостях

Два дні гостями Кишинівського політехнічного інституту була чоловіча команда Одеського університету з баскетболу.

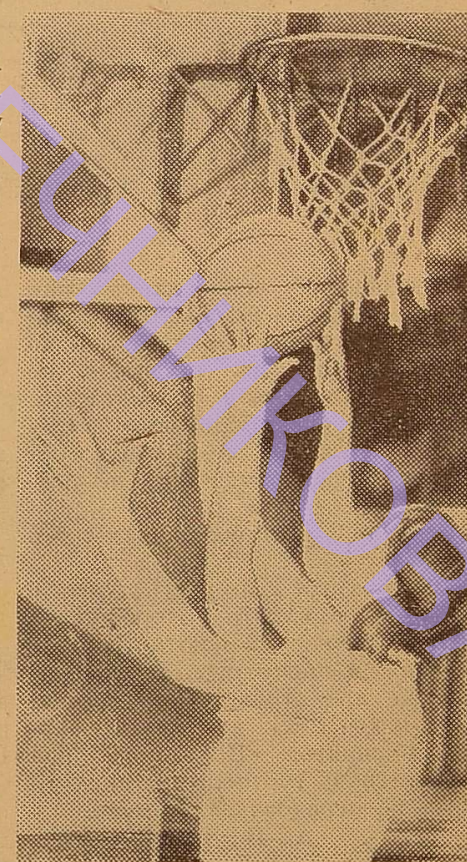
Команда Кишинівського політехнічного інституту є постійним учасником першості СРСР, срібним призером Всесоюзної студентської спартакіади. Дві зустрічі провели наші студенти з баскетболістами Молдавії.

У першій зустрічі ініціатива була на боці кишинівців, які, використовуючи перевагу в рості, результативно кидки із середніх дистанцій та ігровий досвід, одержали перемогу з рахунком 99 : 62.

У другій зустрічі гра носила найупертіший характер, важко було віддати перевагу одній із команд і тільки в кінці гри, провівши декілька результативних атак, наші баскетболісти домоглися перемоги з рахунком 63 : 56.

Перебуваючи у столиці Молдавії, наші студенти ознайомились з видатними місцями Кишинева, відвідали виставку туризму і відпочинку США. У першій половині березня кишинівські баскетболісти нанесуть відповідний візит одеситам.

Ю. ШИКЕР.

Боротьба за м'яч.
Фото В. МОРОЗА.